

която закриваше вратата на изхода към атриума и изчезна.

Позлатената кочия премина друма отъ Влахерна до Света София, срѣдъ безброй викове:

— Да живѣе Мария! Зито, зито василиса Мария! Вива императрица Мария!

А името на Анри се произнасяше на всички наречия отъ многобройнитѣ му, разнородни поданици:

— Да живѣе Анри, да живѣе Арриго, да живѣе Енрико, да живѣе Ерикъ, да живѣе Хайнрихъ!

Ромей, тизанци, фрѣзи, генуезци, ломбардци, арменци, венецианци, славяни, кападокийци, алемани, северняци, сирийци . . .

Многоликата империя ликуваше. Все едно дали на престола въ света София щѣше да седне василевсъ отъ рода на Ангелитѣ или Комненитѣ, дали баронъ отъ Фрушката земя или Ломбардия. Нали по площадитѣ се раздаваха безплатно до насита, месо и вино, нали въ Хиетродрома всѣки день се устройваха непрестанни турнири и представления.

Кардиналъ Пелагиусъ, заобиколенъ отъ архиепископъ Фантино, свещеникъ Лодовико и епископъ Гервазиусъ, заедно съ цѣлия останалъ висшъ ромейски и латински клиръ, посрещна младоженцитѣ на прага на величествения храмъ.

Долу църквата е препълнена съ сановници: рицари, патрици. Горе, въ емпоритѣ сж женитѣ, гжсто притисчати една до друга: гиздави баронеси и високомѣрни ромейски патрицианки. Службата почва съ съдействието на многобройнитѣ епископи, пресвитери и дякони. Тамъ е и Витлеемъ, на почетно мѣсто предъ олтаря. Седемстотинъ години тукъ сж служили по източенъ обрядъ, а сега ехти хорътъ на папския легатъ, отеква глухия шѣпотъ на католическата служба.

Сто сребърни полюлея висятъ на вериги отъ сребро. Отъ трепета на хилядитѣ бѣли вощеници по мраморнитѣ стени, по стъклената мозайка на сводоветѣ, по стълбоветѣ отъ сребро, ясписъ и порфиръ играятъ живи свѣтлини.